

HZ.İMAM SADİK(A.S)DAN NAKLEDİLEN HADİSLER

<"xml encoding="UTF-8?">

HZ.İMAM SADİK(A.S)DAN NAKLEDİLEN HADİSLER

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

HZ. İMAM SADİK (a.s)'İN ZÜHT, HİKMET, ÖĞÜT VE BENZERİ KONULAR HAKKINDAKİ SÖZLERİ

Cundeb oğlu Abdullah'a tavsiyeleri(1)

İmam Sadık aleyhi's-selam'ın Cundeb oğlu Abdullah'a şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

Ey Abdullah! Şeytan bu aldatıcı dünyada tuzaklarını kurmuş ve sadece bizim dostlarımızı avlamak istiyor. Ama ahiret dostlarımızın gözünde hiç bir şeyi onunla değiştirmeye razı olmayacakları kadar büyüktür.

Daha sonra şöyle buyurdu:

Nerededir nur ile dolup taşan kalpler? Dünya, onların gözünde zehirli bir yılan ve yabancı bir düşman gibidir. Allah'a yönelerek, sorumsuz ve ayyaş insanların ilgi duyduğu şeylerden uzaklaşmışlardır. Benim gerçek dostlarım onlardır. Onların hürmetine fitneler yatışmakta ve belalar uzaklaşmaktadır.

Ey Cundeb oğlu Abdullah! Bizi tanıyan (bizim ilahi makamımızı bilen ve inanan) her Müslümanın her gece ve gündüz amellerine bakması ve kendisini hesaba çekmesi gerekir. Eğer yaptığı işlerin, iyi iş olduğunu görürse o işleri daha da çoğaltmalıdır; aksi takdirde kıyamet günü rezil olmamak için kötü işlerden tövbe etmelidir.

Ne mutlu -yanılgıda olanlara verilen- dünya mal ve süsüne imrenmeyen kula. Ne mutlu ahirete talip olup onun için çalışan kimseye. Ne mutlu yalan arzularla kendisini meşgul etmeyen

kimseye.

Daha sonra İmam Sadık aleyhi's-selâm şöyle buyurdu:

Allah, (halka) kandil ve meşale olan, amel ve çabasıyla onları bize doğru çağıran ve sırlarımızı ifşa etmeyen insanlara rahmet etsin.

Ey Abdullah! Mü'minler, Allah'tan korkan ve kendilerine bağışlanmış olan hidayetin ellerinden alınmasından endişe eden, Allah'ı ve nimetlerini hatırladıkları zaman korku ve dehşete kapılan, Allah'ın ayetleri kendilerine okunduğunda, aşikar ettiği sonsuz kudretinden dolayı imanları artan ve Rab'lerine tevekkül eden kimselerdir.

Ey Abdullah! Cehalet eskiden beri varola gelmiş, temeli güçlenmiştir. Bunun böyle oluşu, halkın Allah'ın dinini oyuncak yapmalarından dolayıdır. Hatta ilimleriyle Allah'a daha yakın olduklarını sananlar bile O'ndan başkasını arıyorlar. İşte onlar zalimlerin ta kendileridir.

Ey Abdullah! Şiilerimiz azim ve sebat göstereceklerdi, melekler onlarla musafaha eder (görüşür), bulutlar onların üzerine gölge düşürür, günleri aydın olur, gökten ve yerden onlar için rızıklar gelir, Allah, istedikleri her şeyi onlara verirdi.

Ey Abdullah! Çağrınızı kabul edenlerin (Şia'nın) günahkârları hakkında hayırdan başka bir söz söylemeyin. Allah'a huşu ile yalvararak başarılarını dileyin. Onlar için Allah'tan af dileyin. Bize yönelen,

velayetimizi kabul eden, düşmanlarımızla dost olmayan, bildiğini söyleyen, bilmediği veya şüphesi olduğu şeylerde ise susan kimse, (şüphesiz) cennettir.

Ey Cundeb oğlu Abdullah! Ameline güvenen helak olur. Allah'ın rahmetine güvenerek günahlara cüret eden kurtulmaz.

"Öyleyse kim kurtulur" diye sorduğumda, İmam Sadık aleyhi's-selâm:

'Sevaba olan iştiyakları ve azaptan korkuları yüzünden kalpleri, (uçmakta olan) bir kuşun pençesinde imiş gibi, ümit ile korku arasında olan kimseler kurtulur' diye buyurdular.

Ey Abdullah! Allah'tan kendisini hurilerle evlendirmesini ve nurdan olan bir tacı başına koymasını isteyen kimse, mü'min kardeşini sevindirmelidir.

Ey Abdullah! Gece, uykuyu, gündüz ise, konuşmayı azalt. İnsanın bedeninde göz ve dilden daha az şükreden bir uzuv yoktur. Hz. Süleyman'ın annesi, Süleyman aleyhi's-selâm'a şöyle dedi:

"Oğlum (ihtiyacından fazla) uyumaktan sakın. Çünkü (fazla uyku) insanların hayır amellere muhtaç olduğu gün (kıyamet günü) seni yoksul bırakır.

Ey Cundeb oğlu Abdullah! Şeytan'ın, insanları avlamak için tuzakları vardır. Öyleyse Şeytan'ın ağ ve tuzaklarına yaklaşma.

"O tuzaklar nedir?" diye sorduğumda şöyle buyurdular:

Şeytan'ın tuzakları, insanı kardeşine iyilik etmekten alıkoymak, ağları ise Allah'ın farz kıldığı namazların vaktinde uyumaktır. Bilin ki; kardeşlerine iyilik yapmak ve onları ziyaret etmek için adım atmak gibi hiç bir ibadet yoktur. Namazdan gaflet edenlere, halvetlerde uyuyanlara,

fetret dönemlerinde (dinin zayıfladığı dönemde) Allah ve ayetleriyle alay edenlere yazıklar olsun! İşte bunlar ahirette nasibi olmayan kimselerdir. Kıyamet günü Allah onları konuşturmayacak, onları temizlemeyecektir ve onlar için şiddetli bir azap vardır."

Ey Abdullah! Kim kendisini cehennem ateşinden kurtarmaktan başka bir endişeyle sabahlarsa, büyük bir meseleyi basite almış ve Rabbinin vereceği az bir paya talip olmuştur. Kim müslüman kardeşine hile yapar, onu tahkir eder ve ona karşı düşmanlık güderse, Allah onu cehenneme atar. Kim bir mü'mine haset ederse (onu kıskanırsa), tuzun suda eridiği gibi onun da imanı öylece kalbinde erir.

Ey Abdullah! Mü'min kardeşinin ihtiyacını karşılamak için adım atan bir kimse, Safa ve Merve arasında sa'y eden (koşan) kimse gibidir. Onun ihtiyacını karşılayan bir kimse de Bedir ve Uhud savaşında Allah yolunda kanına boyanan kimse gibidir. Allah hiç bir ümmeti, fakir kardeşlerinin haklarını küçümse-medikleri müddetçe helak etmemiştir.

Ey Abdullah! Şiilerimize de ki: Farklı fikir ve düşüncelere kapılmasınlar. Allah'a andolsun ki, günahlardan kaçınmadıkça, dünyada çaba göstermedikçe ve Allah yolunda, (mü'min) kardeşler ile eşitlik sağlamadıkça velayetimize ulaşamazsınız. Halka zulüm eden kimse bizim Şialarımızdan değildir.

Ey Abdullah! Şia'mız, cömertlik, kardeşlere bağışta bulunmak, gece ve gündüz (farz ve sünnet

olarak) elli rekat namaz kılmak gibi özelliklerle tanınırlar. Şialarımız (sabırsızlıktan) köpek gibi ulumaz, karga gibi aç gözlü olmazlar, düşmanlarımızla komşu olmaz, açlıktan ölseler bile bizi sevmeyenlere el açmazlar.

Şiilerimiz, yılan balığı yemezler, ayakkabının üzerine mesh yapmazlar, öğlenin ilk vaktini (namaz kılmak için) gözetirler, şarap içmezler.
"Canım size feda olsun" dedim. "Onları nerede bulabilirim?"
İmam alyehi's-selâm şöyle buyurdu:

Dağların başında ve şehirlerin kenarında. Bir şehre girdiğinde halkla muaşeret etmeyen (oturup kalkmayan) ve halkın da kendi-siyle muaşeret etmediği kimseyi(2) sor, ara. İşte böyle bir adam, mü'mindir.

Allah-u Teâla (Habib-i Neccar hakkında) şöyle buyuruyor: "Şehrin (Antakya şehrinin) uzak bir ucundan bir adam koşarak geldi: "Ey kavmim, elçilere uyun"(3) dedi Allah'a andolsun ki, Habib-i Neccar yalnız idi.

Ey Abdullah! mü'minlere zülmün dışında, diğer bütün günahlar bağışlanır. Gösteriş için yapılan amellerin dışında, diğer bütün hayır ameller kabul edilir.
Ey Abdullah! Allah için sev, sağlam ipe (Kur'ân'a) sarıl ve hidayetten ayrılma. Böyle oldukça amellerin kabul edilir.
Allah-u Teala buyuruyor ki:

"Şüphe yok ki ben tövbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da doğru yola erişen kimseyi bağışlayıcıyım."(4)

İmanla birlikte olmayan amel, kabul edilmez; amelsiz de iman olmaz, yakinsiz amel, huşusuz da yakın olmaz. Bunların hepsinin mihveri, hidayettir. Öyleyse hidayete erişenin ameli kabul edilir ve kabul edilmiş olarak melekut alemine yükselir. "Allah dilediğini doğru yola hidayet eder."(5)

Ey Abdullah! Allah-u Teâla'nın (rahmet ve nimet) yanında, O'nunla birlikte olmak ve Firdevs Cennet'ine yerleşmek istiyorsan, dünyaya önem verme, ölümü göz önünde tut ve yarın için bir şey biriktirme. Bil ki; önceden göndereceğin her şey, (yaptığın ihsan ve ibadetler) faydana

olduğu gibi, geriye bıraktığın şey de (biriktirdiğin dünya malı), zararınadır.

Ey Abdullah! Kazandığı maldan kendisini mahrum bırakan, o malı başkası için toplamaktadır. Heva ve hevesine uyan, düşmanına uymuştur. Kim Allah'a güvenirse, Allah, ona dünya ve ahiret işleri için yeter ve gıyabında onun her şeyini korur. Her belaya karşı sabır, her nimete şükür ve her zorluğa çözüm yolu hazırlamayan kimse âciz kalır.

Evladına ve malına gelecek her belâ ve musibete karşı, sabretmeye çalış. Çünkü Allah, sabır ve tahammülünüzü denemek için emanet ve bağışını sizden geri alır. Günah işlemeye cesaretlendirmeyecek şekilde Allah'a ümitli ol ve O'nun rahmetinden de ümit kesmeyecek şekilde ondan kork. Cahilin övgü ve sözlerine asla aldanma. Zira bu, kibirlenip, ululanmana ve amelikle övünmene sebep olur. Gerçekten en iyi amel, ibadet ve tevâzudur.

Kendinden sonra mal bırakmakla, kendi malını zayi edip, diğerlerinin maddî durumunu düzeltmeye çalışma. Allah'ın sana kısmet ettiği mala kanaat et. Ancak, kendi yanında olanı (mevcut olan mal ve sana verilen nimetlere) bak. Ulaşamayacağın bir şeyi arzu etme. Şüphesiz kanâat eden doyar; kanaat etmeyen ise doymaz.

Ahiretten payını al. Zengin olduğunda azma. Yoksul olduğunda sabırsızlık etme. Katı ve taş yürekli olma; çünkü böyle olursan halk sana yaklaşmaktan hoşlanmaz. Gevşek ve zayıf da olma; zira seni tanıyan seni tahkir eder. Kendinden üstte olana karşı düşmanlık yapma; senden aşağıda olanla da alay etme! İşlerde o işin ehliyle çekişme (iş ehline bırak), akılsızlara itaat etme. Herkesin yanında kendini küçültme. Kendi yükünü başkasının üzerine yükleme. Bir işin içerisinde kalıp pişman olmaman için işe girişmeden önce, o işin giriş ve çıkış yolunu öğren.

Kalbini ortak olduğun bir yakın, amelini peşinden gittiğin baban, nefsi emmarenî mücadele ettiğin düşman ve sahibine geri vereceğin emanet kabul et. Sen kendi nefsinin doktoru kılınmışsın, sağlığının belirtisini tanımış, hastalığını öğrenmiş ve ilacını da bilmişsin. Öyleyse kendine nasıl bakacağına dikkat et.

Bir kimseye yaptığın iyiliği, minnet edip söyleyerek bozma; aksine o iyiliğini daha iyi bir iyilik izlesin. Şüphesiz bu, ahlakın için daha güzel, ahiretteki sevabın için de gereklidir. İster cahil ol, ister alim, yumuşak huylu ve ağır başlı sayılmak için susmaya riâyet et. Zira bilginlerin yanında susmak senin için süs, cahillerin yanında susmak ise, sana bir örtüdür.

Ey Abdullah! Meryem oğlu İsa alehi's-selâm, ashabına şöyle buyurdu: "Eğer biriniz, uyuyan kardeşinin yanından geçerken onun arka veya önünden bir kısmının açıldığını görürse acaba açılmayan tarafını da açar mı yoksa açılan yerini örter mi?" Ashabın hepsi: "Açılan tarafını örteriz." dediler.

Hız. İsa aleyhi's-selâm: "Hayır; öyle değil, siz her tarafını açarsınız." Ashab, bunun bir örnek olduğunu anlayınca: "Ey Ruhullah! nasıl açarız?" diye sordular. Hız. İsa şöyle buyurdu: "Sizlerden bazıları kardeşinin ayıbını gördüğünde onu örtmüyor. Gerçekten de siz, lezzetleri terketmedikçe hedefinize erişemezsiniz; hoşlanmadığınız şeylere tahammül etmedikçe arzularınıza kavuşamazsınız.

Haram olan bakıştan sakının. Çünkü bu iş, kalbe şehvet tohumu eker ve bu, seni aldatmaya yeter. Ne mutlu bakışı gözünde değil de kalbinde olan kimseye. Köle sahipleri gibi halkın ayıplarına bakmayın, köleler gibi kendi ayıplarınızı görün. İnsanlar iki kısımdır: Belaya duçar olanla, olmayan. Belaya duçar olana acıyın ve sağlığınıza şükredin."

Ey Abdullah! Seninle ilişkisini kesenle ilişki kur. Seni mahrum bırakana bağışta bulun. Kötülük yapana iyilik et. Küfredene selam ver. Düşmanlık yapana karşı insaflı davran. Zulmedeni affet; nitekim sen de affedilmeyi seversin. Allah'ın seni affetmesinden ibret al. Güneşin hem iyi, hem de kötü insanlara doğduğunu ve yağmurun da hem salih, hem de hatalı kimselere yağdığını görmüyor musun?

Ey Abdullah! Halkın, seni iyi bilmesi için onların gözü önünde fakirlere yardım etme. Böyle yaptığında mükâfatını almış sayılırsın. Sağ elinle yaptığın iyilikten, sol elinin haberi olmamalıdır. Çünkü Allah'ın rızasını kazanmak için gizlice verdiğin sadakadan dolayı Allah, seni -halkın verdiğin sadakadan habersiz kalmasının sana zararı ulaşmayacağı bir gün -kıyamet günü şahitlerin gözü önünde mükâfatlandıracaktır.

(Dua ettiğin vakit) sesini alçalt. Zira gizlediğin ve açığa vurduğun her şeyi bilen Allah, istemeden de ne isteyeceğini biliyor.

Oruç tuttuğunda kimsenin gıybetini etme. Orucunuza zulüm bulaştırmayın. Halkın bilmesi için yüzleri tozlu, saçları dağınık, dudakları kuru olup gösteriş için oruç tutan kimselerden olma!

Ey Abdullah! Tüm iyilikler ve tüm kötülükler senin önündedir. Bunları ancak ölümden sonra görebilirsin. Allah Azze ve Celle, hayrın tümünü de cennette, şerrin tümünü de cehennemde karar kılmıştır. Çünkü bunlar (cennet ve cehennem) kalıcıdır.

Allah kime hidayet bağışlayarak, iman ile aziz kılar, doğru yolu ilham ederek tabiatında nimetlerini tanıyacak bir akıl bırakır, dinini ve dünyasını idare edecek ilim ve hikmet bağışlar,

mükellef kıldığı şeyleri kolaylaştırmak üzere yardımda bulunur ve küçük amelleri yapmak için (bile) kendisinden yardım dilemeye davet ederse, böyle bir kimse, Allah'ın nimetleri, vaat ettiği mükâfatları ve gücünden fazla kendisini mükellef kılmadığı için Allah'a şükretmeyi kendisine farz kılmalıdır; Allah'a karşı nankörlük etmemeli; O'nu anmalı; O'nu unutmamalıdır; O'na itaat etmeli ve O'na karşı günah işlememelidir.

Oysa ki insan, Allah'ın emrettiği şeylerden yüz çeviren, onları yapmaktan âciz kalan, Rabbi önünde kendisine zillet elbisesini giydiren, heva ve hevesine uyan, ömrünü şehvetlerde geçiren ve dünyasını ahiretine tercih eden bir varlıktır. Bu durumdayken de Firdevs Cenneti'ni arzuluyor.

Zalimlerin amelini yapmakla,

iyi iş yapanların makamlarına ulaşmaya heveslenmek kimseye yakışmaz. Ansızın kopacak olan kıyamet kopunca ve büyük felaket gelip çattınca ve Cebbar olan Allah kesin hüküm vermek için terazileri kurunca ve bütün mahlukat hesap vermek için sahneye gelince, işte o zaman yücelik ve bağışın kimin olduğuna, hasret ve pişmanlığın da kime ulaşacağına yakın edersin. Öyleyse bu gün dünyada öyle bir iş yap ki, ahirette onunla kurtulacağına ümit edesin.

Ey Abdullah! Allah-u Teâla, vahyettiği şeylerin bazısında şöyle buyurmuştur:

"Ben, ancak, azametim için boyun eğen, benim için kendisini şehvetlerden alıkoyan, günlerini zikrimle geçiren, kullarıma karşı büyüklük taslamayan, açları doyuran, çıplakları giydiren, musibete uğrayanlara acıyan ve gariplere yer veren kimsenin namazını kabul ederim. Böyle bir kulun nuru, güneşin nuru gibi etrafa yayılır.

Karanlıkta nur, cehalette ise hilim (olgunluk) veririm ona. İzzetimle onu korurum. Meleklerimi onu korumakla görevlen-diririm. Beni çağırdığında lebbeyk derim. Benden bir şey istedi-ğinde veririm. Bu kul benim indimde, meyvelerinin eşi bulunmayan ve bozulmayan firdevs Cenneti'nin bahçeleri gibidir.

Ey Abdullah! İslam (tevhid, nübüvvet ve meada ikrar etmek) çıplaktır; elbisesi hayâ, ziyneti ağırbaşlılık, cömertliği salih amel ve direği ise vera (şüpheli şeylerden kaçınma)dır. Her şeyin bir temeli vardır; İslam'ın temelide biz Ehl-i Beyt'in sevgisidir.

Ey Abdullah! Allah-u Teâla'nın, zeberced (yakut cinsinden sarı veya yeşil değerli bir tür taş) ve ipekle sarılmış, sündus (ipek işlemeli bir kumaş) ve diybac (bir çeşit zarif ipekli kumaş) ile de süslenmiş, nurdan bir hisarı vardır. Bu hisar (kıyamet günü) bizim dostlarımızla düşmanlarımızın arasına çekilir.

Beyinler (şiddetli bir sıcaktan dolayı) kaynadığında, yürekler ağızlara ulaştığında ve ciğerler beklemekten dolayı şiştiğinde Allah dostları, bu hisarın içerisine götürülür, orada Allah'ın güven ve himayesinde yer alırlar. Onlar için gönüllerin istediği ve gözlerin lezzet aldığı her şey orada vardır.

Allah'ın düşmanları ise çok terlediklerinden dolayı ağızları kilitlenir, korkudan yüreklerinin bağı kesilir ve Allah'ın onlar için hazırladığı azaba bakıp şöyle derler: "Bize ne oluyor ki, ken-dilerini kötülerden saydığımız adamları göremiyoruz?".(6)

Allah dostları onların bu durumuna bakıp gülerler. Nitekim Allah-u Teâla cehennem ehlinin şöyle dediğini nakletmiştir: "Biz onları alaya alır dururduk (şimdi onlar cehennem'de yoklar) yoksa gözler mi onlardan kaydı?"(7) Diğer bir ayette de şöyle buyurmaktadır: "Artık bugünde, iman edenler kafır olanlara gül-mektedirler; tahtlar üzerinde bakıp seyrediyorlar."(8)

Allah-u Teâla, dostlarımızdan mü'min olan birine tek bir kelimeyle bile yardımda bulunan herkesi hesapsız cennete götürecektir.

ebu cafer muhammed İbn-İ -İ Nu'man ahvel'e(9) Öğütleri

Ebu Câfer diyor ki , İmam Sadık aleyhi's-selâm bana şöyle buyurdu: Allah-u Teâla, Kur'ân'da bazı grupları sırları ifşâ etmek suçuyla kınamıştır. "Canım sana feda olsun, Kur'ân'ın neresinde kınamıştır." dediğimde, "şu ayette" diye buyurdu: "Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde (derhal) onu yayarlar."(10)

İmam Sadık aleyhi's-selâm daha sonra şöyle buyurdu:

Sırlarımızı ifşâ eden, üzerimize kılıç çeken kimse gibidir. Gizli ilimlerimizi (sırlarımızı) duyup da onu ayakları altına gömen (gizleyen) kula Allah rahmet etsin. Allah'a andolsun ki, ben sizin

kötülerinizi, baytarın hayvanı tanımasından daha iyi tanırım. Sizin kötüleriniz, Kurân'ı kötü ve hoşa gitmeyecek bir şekilde okuyan, namazı vaktin sonunda kılan, ve dillerini korumayan kimselerdir. Bil ki, Hasan ibn-i Ali aleyhüma's-selam,

ihanete uğrayıp insanlar etrafından dağıldığında, işi Muâviye'ye bıraktı; derken aşırı giden ve bu barıştan öfkeli dolayı olan şiiler İmam'a: "Aleyk-es selam ya müzillel mü'minin"

(Aleyk-es selam ey mü'minleri zelil eden!) diye selam veriyorlardı. İmam Hasan alehi's-selâm da cevaben: "Ben mü'minleri zelil eden değil aziz edenim. Sizin onlara karşı savaşmaya gücünüzün olmadığını görünce, canımızın korunması için böyle yaptım. Nitekim o alim (Hz.Hızır a.s), fakirlerin gemisini (sahiplerine kalması ve düşmanların eline düşmemesi için) deldi. Ben de kendi canımı ve sizlerin canını korumak için böyle yaptım." diyordu.

Ey Nu'man oğlu! Ben bazen sizlerden bazınıza (gizli) bir söz söylüyorum, o da o sözü yayıyor; böyle yaptığı için ona lanet etmeyi ve ondan uzak durmayı caiz biliyorum. Babam buyuruyordu ki: "Takiyye'den daha fazla gözü aydınlatan ne var? Takiyye mü'minin siperidir. Takiyye olmasaydı Allah'a ibadet olunmazdı."

Allah buyuruyor ki: "Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost (yönetici) edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'la hiçbir ilişkisi yoktur. Ancak onlardan çekinirseniz (takiyye ederseniz) o başka"(11)

Ey Nu'man oğlu! Münakaşadan sakın; çünkü münakaşa amelini boşa çıkarır. Cedel ve tartışmadan kaçın; zira tartışma seni helak eder. Aşırı düşmanlıktan da uzak ol; çünkü aşırı düşmanlık seni Allah'tan uzaklaştırır." İmam alehi's-selâm daha sonra şöyle buyurdu:

Sizden önceki kimseler susmayı öğreniyorlardı, oysa sizler konuşmayı öğreniyorsunuz. Onlardan biri âbid olmak istediğinde bu işe başlamadan önce on yıl susmayı öğreniyordu; bu işi başarıp susmaya sabredebildiğinde ibadete başlıyordu. Aksi takdirde, ben istediğim işin ehli değilim, diyordu. Ancak uzun bir müddet, çirkin söz söylemekten çekinen

ve batıl bir hükümette eziyetlere karşı tahammül eden kimse kurtulur. Bunlar, gerçekten asaletli, seçilmiş kimseler ve velilerdir; onlar, mü'minlerin ta kendisidir. Benim en fazla nefret ettiğim kimse riyaset isteyen, söz taşıyan ve kardeşlerine haset eden kimselerdir; ne onlar bendendir ne

de ben onlardanım. Bizim dostlarımız, ancak emrimizden çıkmayan, her işte bizi izleyen ve bize uyan kimselerdir."

Daha sonra da buyurdu ki: Allah'a ant olsun ki, eğer sizlerden biri Allah yolunda yeryüzü dolusu altın sadaka verir ve sonra da bir mü'mine haset ederse, o altınlarla cehennemde dağlanır. Ey Nu'man oğlu! ifşacı (sırlarımızı yayan kimse) bizi kılıçla öldüren kimse gibi değildir; onun günahı bizimle kılıçla savaşımdan daha büyük ve daha fazladır.

Ey Nu'man oğlu! bizim söylemediğimiz bir hadisi bizim adımıza nakleden kimse, bizi yanlışlıkla değil, kasıtlı olarak katletmiştir. Ey Nu'man oğlu! zulüm hükümetinde kendi yolunda git; korktuğun tehlikeli insanlara da selam verip hoş karşıla. Zira hükümete karşı çıkan kimse kendisini ölüme atarak helak etmiş olur. Allah buyuruyor ki: "Kendi elinizle, kendinizi tehlikeye atmayın"(12)

Ey Nu'man oğlu! biz öyle bir Ehl-i Bey'tiz ki, şeytan daima bizden ve bizim dinimizden olmayan kimseleri bizim aramıza sokmaktadır; şeytan onu (Şia ve ashabımız adına) yüceltti mi ve insanlar onları tanıyıp sözlerine kulak verdi mi artık aleyhimize yalan söylemeyi ona emreder, onlardan biri gittiğinde de onun yerine başkasını getirir.

Ey Nu'man oğlu! Kim (bilmediği) ilmi bir sorunun cevabında, "bilmiyorum" derse ilmin yarısını elde etmiştir (ilmin hakkını eda etmiştir).

Mü'min bulunduğu yerde oturduğu sürece, kinli olabilir; fakat yerinden kalktığında kin de kalbinden çıkar.

Ey Nu'man oğlu! alim bildiği her şeyi sana söyleyemez. Bunlar, Allah'ın Cebrail aleyhi's-selâm'a, Cebrail aleyhi's-selâm'ın Muhammed sallâ'llâhu aleyhi ve alih'e, Muhammed sallâ'llâhu aleyhi ve alih'in Ali aleyhi's-selâm'a, Ali aleyhi's-selâm'ın Hasan aleyhi's-selâm'a, Hasan'ın Hüseyin aleyhi's-selâm'a, Hüseyin'in Ali

(Zeynel Abidin) aleyhi's-selâm'a, Ali (Zeynel Abidin)'in de Muhammed (Bâkır) aleyhi's-selâm'a, Muhammed(Bâkır)'ın de sırrını söylediği kimseye (burada İmam Sadık aleyhi's-selâm kendisini kastediyor) buyurmuş olduğu sırlardır. Öyleyse acele etmeyin. Allah'a andolsun ki bu işin gerçekleşmesi

(Peygamber Ehl-i Beyt'inin kurtuluşu ve adaletli bir hükümetin kurulması) üç defa yaklaşmıştı; ama onu ifşa etmenizle Allah onu erteledi. Allah'a andolsun ki, düşmanınızın sizden daha iyi bilmediği hiç bir sırrınız yoktur.

Ey Nu'man oğlu! Emrimden çıktığın için kendine acı! Sırrımı ifşa etme. Said oğlu Muğayre,(13) babamın aleyhine yalan söyledi ve sırrını ifşa etti; Allah da demirin kızgınlığını ona tattırdı. Eb-ul Hattab da, benim aleyhimde yalan söyledi, sırrımı açığa vurdu; derken Allah-u Teâla, demirin şiddetli sıcaklığını ona da tattırdı.

Allah-u Teâla, sırlarımızı gizli tutan kimseyi, yaptığı işten dolayı dünya ve ahirette ziynetlendirir, payını bağışlar, onu demirin kızgınlığı ve zindanın darlığından korur.

İsrâiloğulları, öyle bir kıtlığa duçar oldular ki hayvan ve çocukları helak oldu. Musa ibn-i İmran aleyhi's-selâm Allah'a münacatta bulundu; Allah-u Teâla Hz. Musa'ya şöyle hitap etti: "Ey Musa, bu kavim açıkça zina ediyor, faiz yiyor, havraları onarıp zekâtı hiçe sayıyor. (İşte bunun için azaba müstahak oldular.) Hz. Musa:

"Allah'ım kendi rahmetinle onlara lutfet. Çünkü onlar hakkı kavrayamıyorlar." dedi. Bunun üzerine Allah-u Teâla Hz. Musa'ya şöyle vahyetti: "Ben kırk günden sonra onlara yağmur gönderip imtihan edeceğim; (bu vaat gizliydi fakat bazıları bundan haberdar olur olmaz) bunu ifşa edip yaydılar; işte bunun için kırk yıl yağmur onların üzerine yağmadı: Sizin de işiniz (zalim hükümdardan kurtulmanız) yaklaşmıştı; ama toplantılarınızda onu ifşa ettiniz (böylece de kurtuluşunuz ertelendi.)

Ey Ebu Câfer (Nu'man oğlu)! Sizin halk ile ne işiniz var (neden maslahata riayet etmeksizin onları kendi mezhebinize çağırıp kendinizi onlara tanıtıyorsunuz) onları kendi hallerine bırakın.

Hiç bir kimseyi bu işe (şiiliğe) davet etmeyin. (Zira bu tutum sebepsiz sıkıntıya düşmenize sebep olur). Allah'a andolsun ki eğer yer ve gök ehli birleşip, Allah'ın hidayet olmasını dilediği bir kulu, saptırmak isteseler saptıramazlar. Halkın yakasını bırakın.

Hiç biriniz, "kardeşim", "amcam", "komşum" demesin. Allah-u Teâla, hayır ulaştırmayı dilediği kulun ruhunu temizler; öyle ki hak ve güzel bir söz duyar duymaz, onu kabul eder ve kötü bir söz duyar duymaz onu reddeder. Daha sonra Allah-u Teâla onun kalbine, halini düzeltecek bir

kelime ilham eder.

Ey Nu'man oğlu! Eğer kardeşinin seninle samimi dost olmasını istiyorsan onunla şaka yapma; münakaşa etme; ona karşı övünme ve ona karşı düşmanlık yapma. Sırlarını dostuna açıp söyleme; ancak düşmanının haberdar olmasıyla sana zararı olmayacak sırlar olursa o başka; Çünkü dostun da bir gün düşman olabilir.

Ey Nu'man oğlu! bir kulda üç sünnet olmadıkça mü'min olamaz: Allah'ın'dan bir sünnet, Peygamber'inden bir sünnet ve İmam'ından bir sünnet. Allah'tan olan sünnet, sırları (mümkün oldukça) gizlemektir. Nitekim Allah-u Teâla, kendi hakkında şöyle buyurmuştur: "O gaybı bilendir; kendi gaybını kimseye izhar etmez."(14) Peygamber'den olan sünnet, halkla iyi geçinmek ve onlara doğru bir ahlakla davranmaktır. İmam'dan olan sünnet de, Allah kurtuluş verinceye kadar zorluk ve sıkıntıda sabırlı olmaktır.

Ey Nu'man oğlu, belîğ konuşmak, insanın dilinin keskinliğiyle olmadığı gibi saçma söz söylemekle de değildir; belağat, maksadı anlatmak ve delili bulmaktır. Ey Nu'man oğlu! kim evliyaullahı küfreden bir kimsenin yanında oturursa günah işlemiştir. Kim bizim için öfkelenir de sab-rederse cennetin en yüksek derecesinde bizimle beraber olur. Kim sırlarımızı ifşa etmekle gününe başlarsa, Allah demirin kızgınlığını ve zindanın darlığını ona tattırır.

Ey Nu'man oğlu, üç şey için ilim öğrenme: Gösteriş, övünmek ve tartışmak. Üç şey için de ilmi terketme: Cehalete meyletmek, ilme rağbetsiz olmak ve halktan utanmak. Yayılmayan ilim, üstü kapalı kalan kandile benzer.

Ey Nu'man oğlu! Allah, bir kulun hayrını dilediğinde kalbinde nurlu bir nokta oluşturur, derken kalbi nurlanır, hakkı talep eder; daha sonra kuşun yuvasına gitmesinden daha hızlı bir şekilde sizin mektebinize koşar.

Ey Nu'man oğlu! Allah, biz Ehl-i Beyt'in sevgisini göklerden, arşın altındaki hazinelerden altın ve gümüş hazineleri misali, belirli bir miktarda indirir ve onu en iyi mahlukuna bağışlar: Bu hazinelerin, yağmur bulutlarına benzer bulutları vardır; Allah-u Teâla yaratıklarından sevdiği kimseye bu nimeti vermek istediğinde, bu bulutların, şiddetle yağmasına izin verir; öyle ki, bu

lütuf annesinin karnında olan cenine bile ulaşır.

(1)- Cundeb oğlu Abdullah , İmam Sadık, İmam Kazım ve İmam Rıza aleyhuma's-selâm'ın ashabındandır. Rical kitaplarında onun hakkındaki övgülerin yanı sıra Şia'nın vazife ve sorumluluklarını beyan eden bu seçkin ve değerli hadis, onun İmam Sadık aleyhi's-selâm'ın yanında ne kadar yüce bir makama sahip olduğunu göstermektedir.

(2)- Maksat, Ehl-i Beyt mektebine bağlı olanların azınlık olarak baskı altında yaşadığı dönemlerdir.

(3)-Yasin / 20

(4)- Tâhâ / 82

(5) -Bakara / 213

(6)-Sâd / 62

(7) -Sâd / 63

(8)- Mutaaffin / 34-35

(9) -Mümin- Tak diye meşhur olan Ebu Cafer Muhammed b. Nu'man, İmam Ca'fer Sadık (a.s) ve İmam Musa Kazım (a.s)ın ashabındandır. Kendi döneminde Şianın tanınmış kelimcilerindandı; Ebu hanifeyle çeşitli konularda tartışmaları vardır.

(10)- Nisâ/82

(11) -Âl-i İmrân / 27

(12) -Bakara / 195

(13) -Yalancı, bidatçı ve hadis uydurup İmam Bakır aleyhi's-selâm'a isnat eden bir şahıs

(14) - Cin/26